

I Έν τῷ ἀρχιεπισκοπικῷ Ἀρχιεπισκοπῇ

Πρὸ πολλοῦ δὲν ἐγράψαμεν αὐτῇ δι' ἀποτυχίαν ἔλης τινός· ἥδη δὲ ταύτης ἐπιτυχόντες δὲν ἡμελήσαμεν νὰ ἀσπασθῶμεν αὐτὴν διὰ τοῦ παρόντος ἀδελφικοῦ ἡμῶν γράμματος ὡς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφὸν καὶ νὰ δώσωμεν αὐτῇ ἀφορμὰς νὰ μᾶς ἀξιώσει τῶν ἴσων καὶ ἀκολουθῶς νὰ δηλοποιήσωμεν αὐτῇ, ὅτι ὁ παρὼν ἐδλαβέσταιος ἐν ἱεροῦσι κὺρ **Νικόλαος** ἀπὸ τινος χώρας **Σκεπαστοῦ** τῆς καθ' ἡμᾶς ἐπαρχίας πέμπεται ἐντεῦθεν εἰς τὰ αὐτόθι νὰ ἐγχειρήσῃ ἐλεημοσύνην τινὰ διωρισμένην πᾶσι τοῖς ἐν τῷ ἁγιωνύμφῳ ὄρει τοῦ Ἁθωροῦ ἱεροῖς μοναστηρίοις ἀνὰ πενήκοντα γρόσια ἐκάστῳ, καὶ παρακαλοῦμεν αὐτὴν ἀδελφικῶς θάρρει, ἀφ' οὗ διανεύμῃ ταύτην οὗτος πᾶσι τοῖς μοναστηρίοις καὶ λάβῃ παρ' αὐτῶν γράμματα πρὸς ἡμᾶς δηλοποιοῦντα τὴν λήψιν τῶν ἁσπρων τούτων τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τὰ στοχασθῇ ἢ ἐμετέρα πανιερότης ἐνσφράγιστα ὄντα, νὰ δηλοποιήσῃ ἡμῖν βεβαίοντα τὰ αὐτὰ ἐσφραγισμένα γράμματα τῶν πατέρων ἀληθῆ ὄντα καὶ θέλομεν ὁμολογεῖ αὐτῇ πολλὰς τὰς χάριτας· ἐγναίνοι δὲ εἰς ἔτη πολλὰ ὡς ἐφίεται.

αψ' ἐ' Ἀπριλίον κ'

† ὁ Ἀδριανουπόλεως Ἀθανάσιος

Ἰερὰν αὐτῆς διὰ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐπαναστροφῆς τοῦ **παπᾶ κὺρ Νικόλαου** ἀσπασίως ἐδέχθημεν, καὶ ὅτι καλῶς ἔχει ἢ σὴ πανιερότης ὑπερῆσθημεν· ἐπέγνωμεν δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις βεβαιωθέντες τὴν ἢ ἐποιήσατο οὗτος καλὴν διανομὴν τῶν σταλέντων τῆς ἐλεημοσύνης ἁσπρων κατὰ τὴν ροντεχῇ ἐριμείαν καὶ τὸν διορισμὸν αὐτῆς καὶ ἐπερενχαριστοῦμεν τῇ σῇ ἀδελφότητι, μένοντες χρεῶσται δέεσθαι τοῦ Θεοῦ ἐπερ αὐτῆς. Ἐνεχειρίσαμεν καὶ τὰ ὀγδοήκοντα γρόσια καὶ ἑτέρα δύο γρόσια διὰ ἕνα κλινήρη πρὸς τὸν ρηθέντα **παπᾶ κὺρ Νικόλαον**, τὰ ὅποια ἔδωκεν αὐτόθι οὗτος, καθὼς τὸν διωρίσατε· σημεῖον δὲ τῆς ἀδελφικῆς εὐνοίας δεχθῆτε δύο κοντάκια μὲ χαβιάρι τὸ ὅποτον θέλετε μεταχειρισθῇ ἐν ἐργείᾳ, ἢν ἔξοιτε θεόθεν μακράν.

αψ' ἐ' Ἰουλίον στ'

† ὁ Ἀδριανουπόλεως Ἀθανάσιος

αφ. Αὐτοπόλεως
Σκεπαστοῦ
Εὐδελφικῶς
Θρακικῶς ΑΘ.
τ. Η' 1937
r. 48-49

Τὴν ὑμετέραν πανίερον κορυφὴν ἀδελφικῶς ἀσπάζομαι ὁλοφύχως
 προσαγορεύομεν δεόμενοι τοῦ ἁγίου Θεοῦ διατηρεῖν αὐτὴν ὑγιαίνουσαν
 μετὰ μακροβιότητος. Ἀπὸ τῆς εἰς τὰ ὧδε ἀφίξεως τοῦ παροσιωτάτου
 προηγουμένου καὶ πνευματικοῦ **παπᾶ κυρ Διονυσίου τοῦ Λαυριώτου**
 ἐδέχθημεν τοὺς ἀκριβεῖς χαιρετισμοὺς αὐτῆς καὶ ἐπερῆσθημεν τὴν ἐφετιῇ
 ἡμῖν ἐγείαν τῆς πληροφωρηθέντες ταύτην παρ' αὐτοῦ, ὅστις ἔδειξεν ἡμῖν
 καὶ τεσπερέν τῆς εἰς τὸ νῦν πέμψωμεν αὐτῇ μερικὸν κραστὶ Ἀδριανουπολί-
 τικον καὶ ἀγκαλὰ καὶ ἐφέτος πολλὰ σπάνιον καὶ ἐδῶ τοῦτο, πλὴν ἀπὸ
 τὸ ἐδικὸν μας θέλει δεχθῇ ἐν βαρέλιον καὶ θέλει τὸ μεταχειρισθῇ ἐν ὑ-
 γείᾳ. Προσέτι, ἀδελφέ, γινώσκετε ὅτι ἐδῶ κατὰ τὴν ἐνορίαν **Ὁρτάκαπι** λε-
 γομένην εὑρίσκεται νεόκτιστος ἐκκλησία περικαλλὴς καὶ θανμασία ἐπὶ
 ὀνόματι τῆς ἐπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ἐκ τῶν καιρικῶν ἀνωμαλιῶν μὴ
 δυνηθέντες νὰ πληρώσωσι τὸ χρέος αὐτῆς συμποσούμενον εἰς δέκα τρία
 πονγγία τῶν ἁσπρων, οἱ χριστιανοὶ τῆς αὐτῆς ἐνορίας ἠθέλησαν νὰ δοθῇ
 εἰς κανένα ἱερὸν μοναστήριον ὅπου νὰ πληρώσωσιν οἱ ἐν αὐτῷ πατέρες
 τὸ ρηθὲν χρέος αὐτῆς καὶ νὰ τὴν ἔχωσι μετόχιον, ἡ ὁποία ἐκκλησία πρὸ
 χρόνων οὐσῆς τῆς βασιλείας ἐδῶ εἶχε ἐμβατοίκιον γρόσια τριακό-
 σια ἐξήντα καὶ ὕστερον μέχοι τοῦδε ἔχει ἐμβατοίκιον γρόσια διακόσια καὶ
 ἔτι πρὸς, καὶ μᾶς παρεκάλεσαν τὴν τῶρα ἂν γίνῃ μοναστηριακὴ ἡ ἐκκλησία
 νὰ διορίσωμε τὸ ἐμβατοίκιον τῆς γρόσια ἑκατὸν, καὶ δὲν παρεβλέψαμεν
 τὴν αἴτησίν των. Ὅθεν ἀγκαλὰ καὶ παρὰ τοῦ ρηθέντος πνευματικοῦ θέ-
 λετε βεβαιωθῇ, πῶς ἡ ἐκκλησία αὕτη φαίνεται πῶς νὰ εἶναι ἕως πε-
 νήντα πονγγία ἐκκλησία, καὶ ὅποιον τῶν ἱερῶν μοναστηρίων ἠθέλει τὴν
 πάρῃ, ἀποζητᾷ ἐν πράγμα ἀκίνδυνον καὶ ἐπικερδές· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τὸ
 φανεροῦμεν αὐτῇ, ὅτι ἀνίσως καὶ ἠθέλεν ἡ αὐτῆς πανιερότης νὰ ἀναγ-
 κάσῃ ἢ τοὺς πατέρας Λαυριώτας, ἢ τοὺς Βατοπεδινούς, ἢ ἄλλους ἄλλον
 μοναστήριον, βέβαια τὸ μνημόσυνόν σας εἶνε παντοτεινόν, ἀγκαλὰ καὶ
 μερικοὶ ἀπὸ τοὺς Ἱβηρίτας ὄντες ἐδῶ, πολλὰ προεθυμῆθησαν εἰς τοῦτο
 καὶ ἔγραψαν εἰς τὸ μοναστήριόν τους, ἀμὴ δὲν ἠξένομεν πῶς τὸ παρό-
 βλεψάν. Ἡ ἐκκλησία αὕτη εἶνε μὲ τὰ σκεύη τῆς, καθὼς τὸ ἰξεύρει ὁ ρη-
 θεὶς πνευματικὸς καὶ ἐπιμεληθήτε, ἀδελφέ, εἰς τοῦτο, διότι ὁ καιρὸς αὐ-
 τὸς ἄλλοτε δὲν τυχαίνει· ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τὸ πολὺ διάφορον ὅπου δίδουνσιν
 εἶνε ὅπου καὶ αὐτοὶ τὴν δίδουνσι, διατὶ μὲ τὸ νῦν εἶνε καιρὸς βοηθείας,
 βλέπονσιν ὅπου κατατιγᾷ εἰς αὐξήσιν τὸ χρέος καὶ ἅς ἔχωμεν ἀπόκρισιν
 καὶ ἡμεῖς θέλομεν δώσει κάποιαν ἐλεημοσύνην εἰς τὸ μοναστί-